

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
16:37	17:39	18:12
16:23	17:38	18:16
16:29	17:37	18:12

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

רק ככה צריך להתפלל

באיזה צורה עלינו להתפלל שכל תפילותינו יתקבלו ברצון?

לבית המקדש וקרע רקיעים.

"תפילה לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו" תפילה של עני חשובה מתפילה למשה ומתפילה לדוד, ולמה? כי תפילתו היא מקורות ליבו השבור, כמו שנאמר זבחי אלקים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה. ונאמר שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' אדם שמתפלל אל ה' מקורות לבו, כשהלב שבור, כשהלב נכנע, אדם שנמצא בצרה ומתפלל מקורות ליבו אין ספק שהתפילה שלו בוקעת רקיעים, שהתפילה שלו מתקבלת!

היה סיפור נורא בירושלים לפני כשישים שנה: ילד אחד, התגבגב לשיבת המקובלים שער השמים, הוא שמע את מגיד השיעור אומר 'ברגע שהחולה מזכיר את שם אבותיו שמע מינה שנשמתו מתחילה להסתלק מן העולם ובאים האבות ללוות אותו' ככתוב בזוהר והרבה ספרים. הילד שמע את הדברים והלך לביתו.

למחרת, היה זה יום שישי, בסעודת ליל שבת אמא של הילד נתקע לה עצם בגרון והיא כמעט נחנקת כולם מבוהלים מנסים לחלץ השכנים באים כולם קוראים תהילים, הילד גם הוא קורא תהילים ברגשה ולפתע שומע הילד שהאמא ממלמלת את שמות אבותיה... נזכר הילד בדברים ששמע מהרב המקובל והבין שהחלה יציאת נשמה אצל אמא שלו והוא רץ כחץ מקשת אל בית הכנסת הסמוך יש בירושלים בית היתומים שהקים מרן המהרי"ל דסקין, והיה אז המנהג שכשהיתה הלויה היו כל היתומים הולכים אחרי המיטה והיה להם לבוש אחיד גרביים חומות נעליים גבוהות וכובע מצחיה ואומרים 'יושב בסתר עליון' פתח הילד את ארון הקודש ותקע את ראשו בתוך ספרי התורה ואמר 'תן לי את אימא, רבובש"ע, אני רוצה את אימא, לא רוצה להיות יתום, לא רוצה ללכת עם גרביים חומות ונעליים גבוהות לא רוצה ללכת עם מצחיה, תן לי את אמא לא יכול בלי אימא' והוא בכה והתפלל בכה והתפלל בכיות על גבי בכיות ומקורות ליבו זעק וקרע כל הרקיעים. כששב לביתו ראה את אמא שלו יושבת ליד השלחן, השכנה הצליחה להוציא את העצם והאמא חזרה להכרה.

זו תפילה של ילד שזועק מקורות ליבו. אין כוח בעולם שיכול לזעזע עולמות כמו תפילה.

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

הגמרא מספרת במסכת תענית: פעם אחת עלו כל ישראל לרגל לירושלים, ולא היה להם מים לשתות. הלך נקדימון בן גוריון אצל הגמון אחד שהיה שם, אמר לו, הלוני שתיים עשרה מעינות מים לעולי רגלים, ואני אתן לך שתיים עשרה ככרי כסף, וקבע לו זמן, כיון שהגיע זמנו ולא ירדו גשמים, בשחרית שלח לו, שגר לי או מים או מעות [שיש לי בידך]! שלח לו, עדין יש לי שהות ביום. וכן בצהרים, וכן במנחה שלח לו, שגר לי או מים או מעות! שלח לו, עדין יש לי שהות ביום. לגלג עליו אותו הגמון אמר, אפשר, כל השנה כולה לא ירדו גשמים, ועכשיו ירדו גשמים?

מיד נכנס לבית המרחץ בשמחה, עד שאותו הגמון נכנס בשמחתו לבית המרחץ, נכנס נקדימון בן גוריון לבית המקדש כשהוא עצב, ונתעטף ועמד בתפלה, ואמר לפניו, רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי, ולא לכבוד בית אבא עשיתי, אלא לכבודך עשיתי כדי שיהו מים מצויין לעולי רגלים. מיד עלו עבים וירדו להם גשמים, עד שהיו מלאות כל המעינות והותירו. יצא אותו הגמון מן המרחץ, ונקדימון בן גוריון יצא מבית המקדש, כשפגעו זה בזה, אמר לו, תן לי דמי מים יותר שיש לי בידך!

אמר ליה, יודע אני שאלקין לא הרעיש את העולם אלא בשבילך, אלא עדין יש לי פתחון פה עליך שאוציא ממך מעותי שכבר שקעה חמה, ומים ברשותי ירדו. חזר ונכנס נקדימון בן גוריון לבית המקדש, ונתעטף ועמד בתפלה, אמר לפניו, רבונו של עולם, הודע שיש לך אהובים בעולמך, נתפזרו העבים, וזרחה החמה. אמר אותו הגמון, אלמלא שנקדה חמה, היה לי פתחון פה עליך שאוציא ממך את מעותי. תנא, לא 'נקדימון' שמו, אלא 'בוני' שמו, ולמה נקרא שמו 'נקדימון'? שנקדה חמה בעבור: נקדימון בן גוריון מתפלל ורואה פלאי פלאים של ישועות!! נקדימון, יש לך שנה שלמה להתפלל, לא התפללת, הגיע יום האחרון מתפלל בבוקר, בצהריים – לא מתפלל, בערב – בדקות האחרונות אתה הולך להתפלל?!

אלא שנקדימון בן גוריון ידע שהתפילה המתקבלת היא תפילה המגיעה מקורות הלב, הוא רצה להגיע למצב כזה של השענות מוחלטת על הבורא עולם, שבאופן טבעי אין שום סיכוי שירד גשם, באופן טבעי אין מציאות שירד גשם, וכדי להגיע למצב כזה שהתפילה תהיה מקורות הלב ותזעזע עולמות הוא המתין, ונכנס

כל יהודי החי בעולם חפץ ושואף להשלים את מידותיו ומעלותיו, להיות אדם טוב וחיובי יותר. ובעיצומה של הדרך ותוך כדי המאמץ האמור, כל מי שמתבונן שואל את עצמו: מהו המפתח? איזו מידה היא החשובה ביותר, זו שמקרינה על כל אישיותו ומכריעה את גורלו? איזו מעלה היא זו שקובעת עד כמה הוא באמת אדם טוב, וכמה עבודת חיים עוד נותרה לו לעשות? במה הכי כדאי להתמקד, והדבר הזה הוא שיוכל אותו אל היעד הנשאר?!

לשאלה הזו יש תשובה, והיא ברורה, מוכחת והגיונית. היא נחשפת בדברי הרמב"ן בפרשת 'האזינו' על הפסוק 'עם נבל ולא חכם', שם מבואר כי אדם שאינו מכיר טובה - הוא בכלל לא בגדר 'בן אדם'. כלומר, הצעד המקדים הבסיסי והיסודי, זה שבעזרתו מתחילים את הדרך ובהשלמתו מגיעים לפסגה - הוא להיות אדם המכיר טובה לכל מי שעזר לו או תמך בו בעבר, להיות אדם שמוקיר את מי שסייע לו בכל סיוע שהוא.

אמור מעתה, הכרת הטוב היא לא רק מידה טובה ונחוצה, היא המבחן המלא לאישיותו של האדם, ועד כמה הוא בדרך הנכונה. המכיר טובה - מטמיע בלבו ערכים חיוביים, בעזרתם הוא יוכל לבנות את אישיותו ועליהם לבסס את התעלותו. לעומת זאת, מי שאינו מכיר טובה - טרם נגע בנקודת ההתחלה, אין בלבו את היסוד המוצק עליו ישתית את עלייתו.

הערך המופלא של 'הכרת הטוב', בולט במיוחד בפרשת השבוע שלנו, בעת בה משה רבינו מקבל את הציווי להכות את היאור במטהו ולהביא את מכת דם על מצרים, אך בורא עולם מצוה את משה לומר לאהרון לבצע את המשימה, ומונע ממנו לעשותה בעצמו - כי היאור היה למשה רבינו למקלט בהיותו תינוק זעיר, ולפיכך הוא חייב לו הכרת הטוב ואינו יכול להכותו.

(הרב אשר קובלסקי)

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

הצ'ק המפתיע

מאוד, כשהיה טרוד ובהול שום דבר לא זו, רק לאחר שהצליח להירגע החלו העניינים להסתדר.

הסנונית הראשונה היתה כאשר התקשר אליו ראש הכולל שאצלו למד לפני זמן רב. הלה נותר חייב לו בשעתו סכום מכובד, ועד היום לא פרע אותו בטענות שונות ומשונות. הוא כבר לגמרי התייאש מהסכום, אך עכשיו קיבל ממנו טלפון מפתיע ובו בישר לו כי ממתין לו צ'ק על מלוא סכום החוב.

היה זה סכום הגון ששחררו באחת מהלחץ המעיק.

והסנונית הזו רק בישרה על ההמשך שלא איחר להגיע. דודתו התקשרה אליו וסיפור חדש ומעניין בפיה: הסבא נתן לה לפני סוכות (חצי שנה קודם) סכום גדול לחלקו לכל הנכדים הנשואים. כולם קיבלו אכן את חלקם ברינה ותודה, אך שמו שלו נפקד משום מה מהחלוקה החגיגית. איננה יודעת כיצד זה קרה, אך בכל מקרה הוא יפוצה כדת וכדין לפני חג הפסח המתקרב ובא. הוא יקבל גם את מנתו האבודה של סוכות, ועוד תוספת מרובה על חשבון החג הנוכחי.

וכאילו לא די בזאת, הנה התברר לו שאחד מאחיו רשם אותו שלא בידיעתו לאחד הכוללים המעניקים תמיכה לחבריהם קודם החג. בדיוק בשנה זו קיבל אותו כולל תרומה גדולה מאוד מאחד הגבירים וסכום הקמחא דפסחא היה גבוה במיוחד, כשהתורמים מאפשרים לראשי הכולל להעניק מילגה גם לאברכים עמלי תורה שאינם לומדים דווקא בין כתלי הכולל.

"סופו של דבר, הגעתי לחג כשאני גדוש ומלא ולא חסר לי דבר", מספר האברך בשמחה ובהתפעלות, "ואפילו נותרתי עם עודפים ביד".

הביצה האחרונה מקניות הפסח האדירות נאכלה זה מכבר, כסף בא וכסף הולך, אך ההתרוממות הרוחנית של שלושת ימי פסוקי הביטחון לעולם עומדת.

להכריעם לטובה").

החבר קנה חוברת קטנה שמלוקטים בה כל פסוקי הביטחון המפורזים בתנ"ך ובכל עת שהיה יכול קרא את הפסוקים בהטעמה ובכוונה.

הוא חש בטוח בכל מאודו כי בזכות התחזקות הגדולה באמונה וביטחון על ידי אמירת הפסוקים זכה היום לישועה שכה ציפה לה.

ואת כל המעשה הזה וכל הדברים הללו שומע מידוענו מפורשות מפי הידיד באמצע הרחוב.

הוא חש והבין שהמילים הללו נשלחות אליו במיוחד משמי שמים, כמענה אמיתי למצבו הכלכלי העכשווי. לא סתם במקרה הוא נפגש עמו עכשיו ושומע מפיו את הדיבורים המחזקים.

הוא מתהלך כל העת דאוג ומוטרד בדבר צרכי החג והחובות שעליו לפרוע- אך משמים קוראים אותו היום הזה לגדולות. אסור שמצב הקושי וחוסר הוודאות ידכך ויבהיל אותו. תפקידו עכשיו להתרומם ולהישען גם הוא בכל כחו על אביו שבשמים.

מה שטוב כל כך לידידו- בוודאי מצוין ונכון בשבילו. לא נבראו רעמים אלא ליישר עקמומיות שבלב, ולא נברא הקושי בערב החג אלא בשביל שיתחזק גם הוא באמונה וביטחון בהקב"ה, שזהו עיקר דת הישראלי.

אם זימנו אותו משמים לשמוע עכשיו על גודל העניין של פסוקי הביטחון, הרי זה אות וסימן שהדברים קשורים ומכוונים גם עליו. הוא השיג לעצמו את החוברת עם פסוקי הביטחון והתחיל להתמסר לכך במלוא המרץ. היה זה כשבוע וחצי קודם החג. הטרדות והעבודות היו מרובות, אך בכל רגע פנוי היה נפנה ומשנן את הפסוקים הקדושים, מחדיר לעצמו את הדברים שוב ושוב, עוד ועוד, ומשיב אותם אל המוח ואל הלב.

במשך שלושה ימים תמימים השקיע במשימה את כל מאודו. עוד לא היה לו קצה של מושג כיצד ייצא מהסבך, אך הוא לא היה מונח עוד בבעיות הכלכליות, עסוק היה בלהחזיר בנפשו ורוחו את אור האמונה ושלוות הביטחון.

ימים ספורים חלפו, מאורעות מעניינים החלו להתרקם לפתע מול עיניו המשתאות. מעניין

בעל המעשה דנו הוא אברך כולל בעל משפחה גדולה, שמצא את עצמו בערב חג הפסח במצב קשה במיוחד. לא די שהיה עליו לגייס כספים להוצאות החג, עוד השתרגו עליו חובות רבים שבדיוק עכשיו הגיע עת פירעונם. החג הלך והתקרב, ובידו לא היה מאומה.

היה זה יום אחד של ערבי פסחים, הוא הלך ברחוב ופגש לתומו ידיד טוב, הלה נראה משולהב ביותר ועם פנים קורנות וחגיגיות.

מה פשרה של צהלת הפנים הבלתי שגרתית בסתם יום של חול?

הידיד נפנה אליו והסביר לו בעצמו.

הוא חווה היום מקרה מיוחד של השגחה פרטית. כבר זמן מה הוא מנסה לפגוש מישוהו לצורך דבר מה חשוב ביותר, אך מחמת סיבות שונות הדבר לא התאפשר. הדבר נמשך תקופה ארוכה והעניין הציק לו מאוד. הוא התפלל רבות להקב"ה שיצליח לקיים את הפגישה למרות המכשולים השונים. והנה היום הזה אירע לו נס אמיתי: הוא נתקל באיש במהלך אירוע מסוים, באופן מקרי ופלאי ביותר. אלא שכאן הוסיף הידיד ואמר עוד דבר חשוב. מלבד התפילות הרבות להקב"ה, הוא גם השקיע רבות באמירת "פסוקי ביטחון" כל העת, מתוך התבוננות והפנמה רבתי.

הענין של אמירת פסוקי ביטחון מובא בספרים רבים בשם המהר"ל מפראג, וכך למשל מובא בספר "מצוות הבטחון" (בהקדמה): "נמצא כתוב הגאון החסיד מופלג בדורו נר ישראל עמוד הימיני מורנו ורבנו רבי לייב אב"ד פראג הנקרא המהר"ל מפראג, שיאמר כל אדם פסוקי ביטחון כדי לחזק את עצמו בביטחון ובאמונה, כי זה עיקר דת הישראלי, וצריך להתחזק בזה מאוד, ואחר אמירת הפסוקים יבקש מאת ה' שיזכה להיות חזק מאוד באמונה וביטחון כרצונו יתעלה".

עוד מובא שם בשם המהר"ל (בשם זקנו הגאון רבי חיים) כי פסוקי בטחון מסוגלים לבטל גזרות קשות, והיו אומרים פסוקי ביטחון במערכות המלחמה ושמו ביטחונם חזק בהקב"ה והיו ניצולים, וכן מסוגל הוא לומר פסוקי ביטחון לפני משא ומתן וכל עסק שהוא".

(וכפי שכתב רבינו האור החיים הקדוש בפרשת בשלח: "כי גדול הביטחון והאמונה הלו

"במשך 3 ימים השקיעה במשימה את כל מאודו, עוד לא היה לו קצה של מושג כיצד ייצא מהסבך..."

מה מברכים על ברכים ורעמים?

א. אומרת המשנה בברכות (דף נד' עמוד א') שמי שראה ברק או שמע רעם מברך "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם שכוחו וגבורתו מלא עולם", ובגמרא (דף נט' עמוד א') אמרו שאם רצה מברך "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית" או אם רצה מברך "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם שכוחו וגבורתו מלא עולם", וכן פסק בשולחן ערוך שעל הרעמים והברקים מברך "עושה מעשה בראשית" ואם ירצה יברך "שכוחו וגבורתו מלא עולם".

ב. כיום המנהג הוא שעל הברק מברכים "עושה מעשה בראשית" ועל הרעם מברכים "שכוחו וגבורתו מלא עולם".

ג. כאשר רואה את הברק יברך מיד "עושה מעשה בראשית", ולא ימתין עד שיבוא הרעם, וכן אם שמע רעם יברך מיד "שכוחו וגבורתו מלא עולם" ולא ימתין לברק, ולאחר מכן שהברק יבוא יברך על הברק "עושה מעשה בראשית", ואם ראה ברק ולפני שבירך שמע רעם (היינו שהם באו בבת אחת או ממש אחד אחר השני), יברך על שניהם "עושה מעשה בראשית", ואם בירך עליהם "שכוחו וגבורתו מלא עולם" יצא ידי חובה.

ד. אם ראה ברק ובירך עליו "עושה מעשה בראשית" והתכוון לפטור את הרעם שיבוא מיד אחרי הברק (שכן כך הוא בדרך כלל שהברק בא ואחר כך שומעים את הרעם), יצא ידי חובה ואינו חוזר לברך על הרעם, אולם עדיף לנהוג לכתחילה שיברך על הברק בפני עצמו ולא יכוין לפטור את הרעם, ואחר מכן שיבוא הרעם יברך גם על הרעם.

ה. אם התחיל לברך על הברק "עושה מעשה בראשית" (ולא כיוון לפטור את הרעם שיבוא אחר כך), ובאמצע הברכה שמע קול הרעם, לא יברך על הרעם בין על אותו הרעם בין על הרעמים אחרים, כיוון שיצא ידי חובה בברכת "עושה מעשה בראשית" שברך על הברק, אף על פי שלא התכוון לפטור את הרעם שיבוא לאחר הברק.

ו. אם ראה ברק או שמע רעם ולא ברך עליהם מחמת כל סיבה שהיא, יברך על הברק הבא שיראה ועל הרעם האחר שישמע.

ז. אם יושב בביתו וכדומה ולא ראה את הברק עצמו אלא ראה רק את אור הברק, יכול לברך על הברק "עושה מעשה בראשית", ואין צריך שיראה את הברק עצמו.

ח. צריך לברך על הברק או על הרעם בתוך כדי דיבור, דהיינו שמשעה שראה את הרעם או שמע את הברק יש לו כשניה וחצי לברך את הברכה, ואם עבר כשניה וחצי אינו יכול לברך שכיוון שכבר הדבר הלך ועבר, ולכן ימתין ויברך על הברק הבא וכן על הרעם הבא.

ט. על הברקים שבאים לבדם ללא רעמים, והם ברקים שבאים ללא גשמים שנראים בעיקר בימות הקיץ שנוצרים על ידי חום, אין אלו הברקים שנאמרו במשנה, ולכן אין לברך עליהם "עושה מעשה בראשית".

י. אם ברך על הברקים או על הרעמים פעם אחת, וחזר ושמע רעמים או ראה ברקים, אינו חוזר ומברך עליהם באותו היום, אלא אם כן נתפזרו העננים לגמרי ונטהרו השמיים ואח"כ באו עננים אחרים, אז יכול לברך שוב על הברק ועל הרעם. אבל אם לא נטהרו השמיים לגמרי מהעננים אפילו אם נראתה השמש או הירח מבין העננים אינו חוזר ומברך, כיוון שלא נטהרו השמיים לגמרי.

יא. אם היה בעיר אחת ובירך שם על ברקים ורעמים, ולאחר מכן נסע לעיר אחרת ובדרכו ראה שנטהרו השמיים לגמרי מעננים, וכאשר המשיך בדרכו הגיע למקום שיש בו עננים ושמע רעמים וראה ברקים, צריך לחזור ולברך שוב.

יב. אם עבר אותו היום שבירך בו על הרעמים ועל הברקים, והגיע יום אחר, אפילו אם לא התפזרו העננים כלל (כגון שהיו גשמים ברקים ורעמים רצופים במשך כמה ימים) צריך לחזור ולברך כל יום ביומו על הברקים והרעמים.

יג. אם נמצא במקום שאינו יכול לברך כגון שהוא בבית מרחץ או שיש ריח רע, ושמע רעמים או ראה ברקים, אם יכול ללכת למקום נקי ולברך שם בתוך כדי דיבור משמיעת הרעם או מראית הברק, יצא ויברך, ואם אינו יכול לא יברך במקום שאינו יכול לברך.

יד. אם היה ישן על מיטתו בלילה והתעורר באמצע הלילה ושמע רעמים או ראה ברקים, ישפשף ידיו במיני דמנקי ויברך, ומיני דמנקי היינו שישפשף את ידיו במפה או בכותל או בשמיכה או בבגדים.

מאין באים חרדות ופחדים?

בתקופה שבארצנו הקדושה היו פיגועים רבים באוטובוסים ובשוקי העיר, השם ירחם, פיתחו רבים חרדות מפני הליכה למקומות ציבוריים הומים, מחשש לפיגוע רח"ל. אני זוכר ימים שבהם רחובות מרכזיים בעיר היו ריקים יחסית מאדם, והפחד הרגש באוויר. בימים ההם, כאשר נוסעים באוטובוס הבחינו בנוסע מבני המיעוטים, היו מהם שירדו בתחנה הקרובה וחששו להמשיך לנסוע באותו אוטובוס.

אבל היו אנשים שהפחד והחרדה קנו שביטה בליבם, והם לקחו את זה רחוק יותר. אחד מהם למשל, לא העז במשך שנים להתקרב לשוק 'מחנה יהודה' בירושלים. הוא גם לא נסע באוטובוס בין-עירוני, מאחר שפעם אחת, בדרך לירושלים, דרדר מחבל אוטובוס של חברת 'אגד' לתהום, ורבים נספו ונפגעו קשות.

עזרתי לו להתחיל לנסוע שוב באוטובוסים ציבוריים, על ידי שהכנתי עמו תכנית הדרגתית לחשיפה: בתחילה הוא נסע באוטובוס ציבורי העובר ליד השוק, ירד שם והלך ברגל לאורכו ולרוחבו של השוק, דבר שלא עשה שנים. לאט לאט הוא העז לנסוע מחוץ לעיר עד שהתגבר כליל ונסע ללא פחד ומורא.

באחת השנים, בים קיץ חם פרצה שריפה גדולה בסביבות ירושלים, ובחור צעיר שלמד במושב שליד אזור השריפה, פיתח חרדה עמוקה ופחד להיות בשיבה, מחשש ששוב תתלקח שריפה ותתפשט, וכל אנשי המושב יילכדו חלילה במקום כאשר הכול יעלה באש. די היה במחשבה המחרידה על אפשרות כזו כדי לזעזע אותו עמוקות ולהוציאו מכלל פעולה. כאשר עברו כמה ימים שלא הלך לשיבה והוא התקשה להתגבר על פחדיו, הוא הגיע לבקש עזרה. בסופו של דבר, הוא נרגע רק כאשר למד להשלים עם המציאות, שבמידה מסוימת תמיד יש אפשרות להיקלע למצב מסוכן, אבל למרות זאת אין משמעות הדבר שכולנו בסכנה מידית.

והנה סיפור נוסף ברוח הדברים: עם הולדת ילדם הראשון, פיתח זוג צעיר פחד וחרדה ממוות בעריסה, ה' ירחם. הם עשו תורנות ליד מיטת תינוקם במשך שעות הלילה - בכל פרק זמן נשאר אחד מהם ער כדי להשגיח על התינוק ולוודא שהוא חי ונושם (!).

הם הגיעו אלי כאשר היו עייפים ומותשים, על סף קריסה, לאחר לילות רבים חסרי שינה. די מסובך ולא פשוט כלל לומר להורים מודאגים: "מקסימום...!" יש צורך בטקט, ברגישות ובתובנה כדי להביאם להכרה שכולנו די מוגבלים ביכולתנו להתגונן מדברים כאלה, ה' ירחם.

תודה לא-ל יתברך שמו, הייתה לי הסייעתא דשמיא לומר להם את המילים הנכונות ואת המשפטים המתאימים, והם יצאו ממני מוכנים להשאיר את גורל ילדם האהוב בידי ה', ולא לשבת ליד מיטתו בשעת הלילה. בתחילה היה להם קשה להתאפק, ומדי פעם בפעם הם הלכו לראות אם הוא נושם, אבל לאט לאט נרגעו ונמו את שנתם ברגיעה.

רבים מאלה שאצלם כן קרה אסון, ה' ירחם, ונוטים להסתבך בפחדים ובחרדות כאלה. לא משנה אם זה היה מוות בעריסה, חנק ממאכל שלא ירד במקום הנכון, או נפילה מכיסא או שולחן שהסתיימה בזעזוע מוח רח"ל. טבעי שבמקרים הללו יפתחו הקרובים חרדה, בנוסח הידוע "מי שנכווה ברותחין נזהר בפושרין". ואולם אם החרדה אינה פוחתת עם הזמן שחולף, או אם הפחדים מחריפים ומתחילים להיות מטרד בחיים יש לספל בהם.

מוסדות "אור - דוד"
שמחים להזמין את כל הקהל הרחב להילולת

הבבא סאלי

רבינו ישראל אבוחצירא זיע"א

שתתקיים אי"ה

ביום רביעי ג' שבט התשפ"ה 21/1/26 למניינם
בשעה 20:30 בישיבתנו הקדושה רח' המכבים 108 ב"ב

בהשתתפות

הרה"ג **דניאל זר** שליט"א

ראש הישיבה והמוסדות

משגיח הישיבה שליט"א

הרה"ג **ליאור גלזר** שליט"א

ראש מוסדות "פתח הדביר"

ועוד רבנים ואישי ציבור

הערב יונעם
בליווי
תזמורת
אומנותית

מנחה הערב
גדול מזכה הרבים
הרב **שמעון**
פרץ הי"ו

בואו
בהמוניכם

ההילולה תועבר
בלוין מהשעה 21:00

הכניסה לנשים
מרח' שלוש השעות

כיבוד
קל